

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 66. szám

1971. MARCHIUS 19.,

PENTEK

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8. vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLÉR

Kádár János Angyalföld országgyűlési képviselőjelöltje

Forró hangulatú gyűlés
A jelölt felszólalása

Kádár Jánost, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkárát jelölték országgyűlési képviselőjüknek csütörtökön az angyalföldi gyárak, üzemek dolgozói. A Fémmunkás Vállalat Frangepán utcai kultúrotthonában lezajlott forró hangulatú jelölőgyűlésen a gyár munkáskollektíváján kívül ott voltak a Magyar Hajó- és Darugyár angyalföldi gyáregységének, a Csavarárugyárnak, a Kender-Jutának, a Láng Gépgyárnak, az Elzettnek, a Forgácsolószerzőmó Gyárának és a többi patinás, nagy múltú XIII. kerületi üzem dolgozóinak képviselői. Sok százan köszöntötték hosszan tartó tapsal, meleg ünnepléssel a jelölőgyűlés elnökségében helyet foglaló Kádár Jánost, továbbá Biskó Bélát, a Központi Bizottság titkárát, Németh Károlyt, a budapesti pártbizottság első titkárát, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjait, valamint a kerületi párt-, tanácsi és népfővezetőit.

A gyűlés bevezetőjél Bitskey Tibor, a Vígsház művésze tolmácsolta Váci Mihály „Szabadság, tégy gazdaggá minket” című versét, majd Garami Győzőné, a XIII. kerületi népfővezető, a jelölőgyűlés elnöke mondott megnyitó szavakat.

Kovács Károly, a XIII. kerületi pártbizottság első titkára, a jelölőgyűlés előadója előjáróban emlékeztetett arra, hogy milyen eredményeket hozott országépítő munkánkban a most záruló választási ciklus, hogyan vált szebbé népünk — s ezen belül Angyalföld munkásberekének élete. Nem kis büszkeséggel adott számot arról, hogy 1965-től 1970-ig terjedő időszakban a kerület üzemében az országos átlagot meghaladó mértékben nőtt a termelés, s a korábbi terüldőszaknál 51 százalékkal több exportáru került ki Angyalföld gyáraiból. Megvalósultak a IX. pártkongresszusnak az élet színvonal emelésére vonatkozó határozata, a szocialista építőmunka eredményeként a tervezett meghaladó mértékben javultak a dolgozók, a lakosság életkörülményei. Az angyalföldi munkások és alkalmazottak átlagjövedelme a harmadik öt éves terv esztendeiben 22 százalékkal emelkedett, tovább szélesedett a társadalmi juttatásban részesülők köre, nőtt a juttatások összege. Tekintélyes összegű beruházásokkal gyarapodott a XIII. kerületi gyárnegyed, s nagyarányú építkezések, új létesítmények egész sora járult hozzá Angyalföld új arcúlatának kialakításához, korszerű, szép városrészé fejlesztéséhez. A budapesti lakásépítési program keretében Angyalföldön öt esztendő alatt csaknem 1800 új otthon került tető alá, elkészült az Árpád-hídfő északi oldalán levő új városrész s a Keszkenő utcában — főként fiataloknak — 320 lakásos lakótelepet építettek.

A következő évek tervei — hangsúlyozta Kovács Károly — további gyors fejlődést igényelnek. 1975-ig további 3800 lakással gyarapodik Angyalföld, hozzáfognak az Újlipótváros kiépítéséhez, s a kerület legöregebb — Béke út—Jász utca

Az angyalföldi választási nagygyűlés elnöksége

környéki — részének rekonstrukciójához. A gyermekes anyák gondjait enyhíti a megépülő 550 óvodai és 180 bölcsődei hely, de szerepel a tervekben új szakrendelő, s 38 iskolai tanterem felépítése is. Kovács Károly a Hazafias Népfőfront budapesti és kerületi bizottsága, illetve az MSZMP kerületi bizottsága nevében a jövőre 39-es választókerülete országgyűlési képviselőjének Kádár Jánost, az MSZMP Központi Bizottságának első titkárát javasolta. Az indítványt nagy taps fogadta. Az előadó elmondta: a párt első titkárát sok szál fűzi a XIII. kerülethez, az angyalföldi munkásberekhez, a kerület mozgalmi harcaival. Olyan kommunizmust javasolunk Angyalföld országgyűlési képviselőjének — hangsúlyozta —, aki a legnehezebb időkben is töretlenül és önzetlenül szolgálta a munkásosztályt, a dolgozó népet, a szocializmus eszméjének, hazánk felvirágoztatásának ügyét.

Kovács Károly szavait megerősítették a felszólalók, akik munkatársaik, a kerület különböző üzemi kollektíváinak véleményét tolmácsolták.

Örömmel helyeslem és támogatom a jelölést — mondta Szabó László, a Magyar Hajó- és Darugyár angyalföldi gyáregységének géplakatos. A magam és társaim véleményét tolmácsolom: igaz, őszinte szeretettel él szívünkben Kádár elvtárs iránt, akinek személye összeforrott Angyalföld múltjával és jelenével. Elfogadjuk, támogatjuk azt a politikát, amelyet ő képvisel.

Szabó Ferencné, a Kenderjuta Gyár szövőője így beszélt:

Kádár elvtárs személyes, jó ismerősünk, az elmúlt esztendőben többször is meglátogatta üzemünket. Mi mindannyian bizonyosak vagyunk benne, hogy miként felelősségteljes pártfunkciójában, úgy az országgyűlés padsoraiban is érdekünk képviselője, szószólója lesz. A magam és dolgozó nőtársaim nevében most köszönöm meg — fordult Szabó Ferencné a párt első tit-

kárhoz — azokat a szavakat, amelyeket a X. kongresszus záróbeszédében a családayúk, a nők megbecsüléséről mondott.

Smidt Lajos, a Fémmunkás Vállalat főkonstruktőre: — Kádár János emberi magatartása, harcos kommunista hitvallása mindannyiunk számára példamutató. Büszkék vagyunk rá, s kicsit Angyalföld fiának tekintjük.

Bonyhádi Károlyné nyugdíjas, a XIII/5-ös pártkörzet tagjainak nevében beszélt:

En is, s itt még jó néhányan személyesen, „munkaközélemből” ismerjük Kádár elvtársat, s igen nagyra értékeljük azt, hogy országos gondjai mellett is törődik az emberek kis dolgaival.

Morvai László, a Láng Gépgyár épületszerelő lakatos ezekkel a szavakkal fordult Kádár Jánoshoz:

Kádár elvtárs hazáján, ha Angyalföldre látogat. Ezt summázza Onodi Ferenc igazgató a Szerszám- és Gépelem Gyár dolgozóinak képviselőit.

A felszólalások után szavazás következett: a gyűlés résztvevői egyöntetű helyesléssel jelölték képviselőjüknek Kádár Jánost. Piros és kék nyakkendős úttörők, kisdobosok köszöntötték ezután vörös szegfűcsokorral a párt első titkárát, aki hosszan tartó, nagy taps közepette lépett a mikrofonhoz.

A KB első titkára meleg szavakkal köszöntötte a megjelenteket, az angyalföldi gyárak, üzemek dolgozóinak képviselőit, s tolmácsolta a Központi Bizottság jókívánságait.

Köszönetet mondott a jelölésében kifejezést jutott megtisztelő bizalomért, amely — mint mondotta — arra kötelezi, hogy legjobb tudása, képessége szerint képviselje a XIII. kerület, s az egész munkásosztály, a magyar dolgozó nép érdekeit.

A képviselői és tanácsnoki választásokat megelőző időszak jó alkalmát kínálja rá a továbbiakban — mutatott rá a továbbiakban —, hogy számot adjunk az elmúlt esztendő eredményeiről, a szocialista építőmunkában elért sikerekről. Tovább erősödött a párt, a munkásosztály, egész

népünk egysége a szocializmus eszméi alapján. Népi demokratikus államunk, társadalmi rendünk, a néphatalma szilárd. Az építőmunka menete hosszú évek óta töretlen, s a nép érdeke és óhaja, hogy így legyen a következő esztendőben is. Angyalföldön, Budapesten és az egész országban új létesítmények sokasága — modern gyárak, üzemek, lakótelepek, kulturális, szociális intézmények sora — tanúsítja munkánk céltudatosságát, hatékonyságát, azt, hogy érdemes küzdenünk, dolgoznunk.

A nemzetközi helyzetről szólva rámutatott, hogy erősödtek a magyar és a szovjet nép közötti barátság, együttműködés szálai, fejlődött a Varsói Szerződésben tömörült országok összefogása, kiszélesedett a szocialista országok együttműködése a Kölcsoni Gazdasági Segítség Tanácsa keretében, szorosabbá vált a nemzetközi kommunista mozgalom egysége. Biztos kudarca vannak itélve az agressziós imperialista törekvések a világ minden térségében. Joggal lehetünk büszkéek arra, hogy népköztársaságunk — a szocialista országokkal együtt — a nemzetközi béke, a haladás ügyének győzelmeért vívott küzdelem élvonalában halad.

Kádár János ezután hangsúlyozta: azzal a biztos meggyőződéssel állhatunk a választók milliói elé, hogy politikánk irányvonala helyes, elvi alapjai szilárdak. Amíg ezt a vonalat követjük, minden út nyitva áll előttünk, minden feladatunk meg tudjuk oldani. Programunk világos: a szocialista társadalom felépítése, a munka szabad társadalmának megteremtése, s ezzel együtt a dolgozók életszínvonalának rendszeres emelése, a haza felvirágoztatása. Ha ezért dolgozunk, ha nem sajnáljuk az erőfeszítéseket, s nemzetünk minden alkotóerejét összefogjuk, eredményeink tovább növekszenek, országunk még nagyobb léptekkel halad a fejlődés útján — mondta Kádár János a gyűlés résztvevőinek viharos tapsa közben.

A textilművekben Takács Imréné fonónőt jelölték képviselőnek

Szegednek már a harmadik képviselőjelöltjét is megválasztották. Előre csak annyit: fizikai dolgozó, fiatal és nő...

A szegedi textilművek művelődési termében 650 választó gyűlt egybe tegnap délután: textilmunkások, vasöntők, a Volán, az autójavító, a kórház, a seprűgyár és a jutagár munkásai, a III. kerület vállalatának dolgozói és lakói, a mihálytelekiek képviselői. A fontos eseményen részt vettek a város politikai vezetői is. Ott volt Sipos Géza a városi pártbizottság első titkára, Papp Gyula, a városi tanács vb elnökhelyettese és Hofgesang Péter, a népfővárosi bizottságának titkára.

A népes jelölőgyűlést Nagy Lászlóné, a Hazafias Népfőfront városi elnökségének tagja köszöntötte. Ezután Juhász Géza, a textilművek igazgatója mondott beszédet, melyben számot adott a szocialista építés négy esztendejéről, és azokról a nemzeti célkitűzésekről, amelyek megvalósításán a most megválasztandó testület tagjainak is fáradozniuk kell. Öt terjesztette elő a Hazafias Népfőfront városi bizottságának javaslatát is Szeged 4. választókerületének képviselőjelöltjére.

Figyelembe véve, hogy a nők és az ifjúság mind nagyobb helyet érdemel a társadalmi élet irányításában, és hogy a fizikai dolgozók közvetlen képviselőinek is el kell jutniuk a választott testületek legmagasabb fórumaira — Takács Imréné fonónőt javasoljuk.

A 23 éves munkásszásson kiemelkedően végzi termelési feladatait, eredményesen irányítja szocialista brigádját, rendkívül gondosan ügyel a munka minőségére, és a társadalmi munkában is fáradhatatlan. Mostani megbízatása az eddiginél jóval nagyobb feladatot jelent számára, nagy energiával kell dolgoznia azért, hogy az MSZMP Központi Bizottságának határozatait — melyek a nők és az ifjúság helyzetével kapcsolatosak — minél teljesebben megvalósuljanak. Képviselnie kell a lakókerület ügyeit is, de ambícióját és munkakész-

ségét ismerve, alkalmas képviselője lesz megválasztása esetén a fizikai munkásoknak, a dolgozó nőknek, az ifjúságnak és a választókerület valamennyi dolgozójának.

A javaslatot nagy ováció és számos egyetértő felszólalás követte. Csipő Ferenc, aki hosszú évek óta ismeri üzemi munkáját, elsősorban lelkiismeretességét, szorgalmát és szervezőkészségét emlegette. Kormány Józsefné arról beszélt, hogy milyen odaadó a törekény fiatalasszony, ha munkatársai ügyében kell eljárnia. Szilágyi Ferenc, a móravárosi pártbizottság nevében Mádi Józsefné pedig a szövődő dolgozók megbízásából erősítette meg az ajánlást. Politikai iskolán együtt tanult a jelölttel Horváth Imre, a 10. sz. Volán dolgozója. Az ottani ismeretségi alapján tanulmányi szorgalmát és emberiségét dicsérte.

Ekkor azonban a jelölőgyűlésen egy kis fordulat következett: dr. Marosi Bálint, a vasöntőde dolgozója kért szót, és a választókerület eddigi képviselőjének, Bódi Lászlónak az eredményét és közügyekben tanúsított fáradhatatlanságát méltatta, javasolva, hogy őt is vegyék fel a jelöltlistára. Így a továbbiakban eleven vita alakult ki. Farkas Józsefné, a textilművek nyugdíjasa, újra Takácsné mellett szót, s ugyanígy Kádár Györgyné, aki szintén közvetlenül a munkahelyről ismeri. Fodor József a vasöntődei dolgozók nevében ismét Bódi László jelölése mellett szállt síkra, és ezt erősítette meg dr. Varjú Pál is.

Elvezet volt hallgatni, hogy az emberek mennyire átérik a párt politikáját, mert a további hozzászólók — dr. Török László körzeti orvos, Török Illésné, a textilművek munkásője, Lipcsei András őrnagy és Nagygyörgy Imre a jutagár képviselőjében — igen határozottan szálltak síkra amellett, hogy a jelöléseknél is szerezzünk eredményt a nőkkel és az ifjúsággal kapcsolatos határozatainknak. Még ma is meglehetősen hiányoznak a vezetősébből, pedig gondolnunk (Folytatás a 3. oldalon.)

Két generáció egymás mellett a tegnapi jelölőgyűlésen: Takács Imréné és Komócsin Antal, a forradalmi munkásmozgalom vétéranja